

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΑΡΝΑΚΑΣ

Ενώπιον: Λ. ΧΑΒΙΑΡΑ, Προσ. Ε.Δ.

Αρ. Υπόθεσης: 7144/21

Αστυνομικός Διευθυντής Λάρνακας

Κατηγορούσα Αρχή

v

Ευτύχιος Ελευθερίου

Κατηγορούμενος

Ημερομηνία: 17.3 2023.

Εμφανίσεις:

Για την Κατηγορούσα Αρχή: κα. Κουμπάρη

Για τον Κατηγορούμενο: κ. Εφφέ

Κατηγορούμενος παρών.

ΠΟΙΝΗ

Ο Κατηγορούμενος μετά από παραδοχή του βρέθηκε ένοχος στην κατηγορία της οδήγησης με ληγμένη μαθητική άδεια οδήγησης (1^η κατηγορία), της οδήγησης οχήματος χωρίς πινακίδες εγγραφής (2^η κατηγορία), της οδήγησης χωρίς στερεά προσδεμένο κράνος (3^η κατηγορία), της οδήγησης σε αντίθετο ρεύμα κυκλοφορίας (4^η κατηγορία), της αλόγιστης ή επικίνδυνης οδήγησης (5^η κατηγορία) και της παράλειψης ακινητοποίησης του οχήματος σε υπόδειξη αστυνομικού (6^η κατηγορία).

Τα γεγονότα της παρούσας, όπως εκτέθηκαν από την Κατηγορούσα Αρχή και δεν αμφισβητήθηκαν από, έχουν ως οι λεπτομέρειες του κατηγορητήριου. Συγκεκριμένα, η Κατηγορούσα Αρχή κατά την έκθεση γεγονότων ανέφερε ότι στις 28.5.2021 και ώρα 22:10, οι Αστυφύλακες ΜΚ1, 2 και 3 διενεργούσαν έλεγχο τροχαίας στη Λεωφ. Σπύρου Κυπριανού παρά το πολυκατάστημα ERA στην Λάρνακα. Ο ΜΚ2 έκανε σήμα να σταματήσει ο οδηγός του μοτοποδήλατου ο οποίος κατευθυνόταν από τον κυκλικό κόμβο του σταδίου Αμμόχωστος στα φώτα τροχαίας του πιο πάνω πολυκαταστήματος. Ο οδηγός του μοτοποδήλατου, παράλειψε να σταματήσει και συνέχισε την πορεία του όπου

σε κάποιο σημείο του δρόμου με την Αστυνομία και να αποτελέσει να αναταράξει τον οδηγό και ο συνοδηγός του. Ο οδηγός σήκωσε το μοτοποδήλατο και αφού επιβίβαστηκαν σε αυτό με τον συνοδηγό του, κινήθηκαν προς τις αστυνομικές εξυβρίζοντας τους. Αφού πέρασε μπροστά τους, έκανε ελιξίριο και τους έβρισε ξανά. Στην συνέχεια έστριψε δεξιά προς το δρόμο και συνέχισε να βρίζει. Έγινε προσπάθεια ανακοπή, αλλά ο κατηγορούμενος και εγκατέλειψε το μέρος. Αναγνωρίστηκε με τη βοήθεια της Αστυνομίας ως ο οδηγός, ο οποίος είχε απασχολήσει το ταξινόμο της Αστυνομίας. Στις 8.6.2021 λήφθηκε ανακριτική κατάθεση από τον κατηγορούμενο στην οποία ανέφερε πως ότι έχει να πει θα το πει στο δικαστήριο, χωρίς να απαντήσει σε οποιαδήποτε ερώτηση. Την ίδια ημέρα κατηγορήθηκε γραπτώς και απάντησε ότι δεν παραδέχεται. Το μοτοποδήλατο που οδηγούσε δεν κατέστη δυνατό να εντοπιστεί, αφού δεν είχε εγγεγραμμένο στο όνομα του υπολοίπου μοτοποδηλάτο ή μοτοσυκλέτα και ο ίδιος δεν είχε συνεργαστεί με την Αστυνομία και να αναφέρει στοιχεία για το όχημα που χρησιμοποιούσε.

Ο συνήγορος του Κατηγορούμενου εισέθεσε την έκθεση του γραφείου ευημερίας που ετοιμάστηκε για αλλαγή νομικής άρρωγης. Επιπρόσθετα, ανέφερε ότι πριν από τέσσερα χρόνια ο Κατηγορούμενος αντιμετώπισε σοβαρό πρόβλημα υγείας, συγκεκριμένα καρκίνο και μετάβηκε στην Γερμανία όπου υποβλήθηκε σε επέμβαση για αφαίρεση όγκου. Στάθηκε επίσης στην άμεση παραδοχή του και έθιξε το γεγονός ότι ο Κατηγορούμενος από τις 22.2.2023 εκτίει ποινή φυλάκισης 3,5 ετών που του επιβλήθηκε από το Κακουργοδικείο Λάρνακας στα πλαίσια της υπ' αριθμό 3427/21, παρά την αναφορά της Κατηγορούσας Αρχής ότι είναι λευκού χρωμικού μητρώου. Ο συνήγορος του Κατηγορούμενου, με αναφορά σε νομολογία, κάλεσε το Δικαστήριο όπως σε ενδεχόμενη επιβολής ποινής άμεσης φυλάκισης, αυτή να συντρέχει με την ποινή που ήδη εκτίει ο Κατηγορούμενος. Διαφορετικά, ήταν η θέση του, αν επιβληθεί τέτοια ποινή διαδοχικά, ο Κατηγορούμενος, σήμερα ηλικίας 25 ετών, θα έρθει αντιμέτωπος με δυσανάλογη για τα δεδομένα ποινή. Δεν υπάρχει σύνδεση των αδικημάτων με την υπόθεση ενώπιον του Κακουργοδικείου ανωτέρω πλην όμως ενέπιπταν χρονικά οι υποθέσεις. Ο συνήγορος του

Κατηγορούμενου παράδωσε στο Δικαστήριο αντίγραφο του Κατηγορητηρίου της πιο πάνω υπόθεσης.

Από το περιεχόμενο της έκθεσης του γραφείου ευημερίας προκύπτει ότι ο Κατηγορούμενος έχει αποθεραπευθεί πλήρως. Φαίνεται επίσης ότι εγκατάλειψε την οικία του στην ηλικία των 16 ετών και διέμενε με ενήλικα φίλο του. Μαζί με το εν λόγω άτομο προέβαιναν σε διαρρήξεις και άλλες παρανομίες. Επίσης, είχε ξεκινήσει χρήση ναρκωτικών ουσιών και καταδικάστηκε σε φυλάκιση για έξι μήνες, γεγονός το οποίο τον ώθησε να απεξαρτηθεί. Οι γονείς του είναι διαζευγμένοι. Ο Κατηγορούμενος είναι άνεργος και συντηρείται από την μητέρα και την γιαγιά του.

Αναμφίβολα, τα αδικήματα που διέπραξε ο Κατηγορούμενος κρίνονται σοβαρά, γεγονός το οποίο αντανακλάται στις προβλεπόμενες από τον Νόμο ποινές. Οι οδηγοί θα πρέπει να αντιληφθούν ότι η οδήγηση μηχανοκίνητου οχήματος εξυπακούει και υποχρεώσεις οι οποίες πρέπει να τηρούνται όταν μάλιστα αυτές έχουν να κάνουν με την ασφάλεια τόσο των ιδίων όσο και άλλων χρηστών του δρόμου. Όπως αναφέρθηκε και στην απόφαση **Πολυκάρπου ν Αστυνομίας, Ποινική Έφεση 184/2018, ημερ. 9.7.2020**, το αυτοκίνητο αποτελεί αντικείμενο ικανό να προκαλέσει το θάνατο ή σοβαρή βλάβη, κατά πάντα χρόνο, όταν αυτό βρίσκεται σε κίνηση, γεγονός που προσδιορίζει και τις ευθύνες του οδηγού για τη χρήση και το καθήκον του για την προστασία της ασφάλειας τρίτων.

Τονίστηκε περαιτέρω από το Ανώτατο Δικαστήριο στην πιο πάνω υπόθεση ότι:

«Οι διαπιστώσεις για την ανάγκη επιβολής αποτρεπτικών ποινών δεν μπορεί να μένουν φραστικές, πρέπει να τυγχάνουν πρακτικής εφαρμογής. Τα δικαστήρια έχουν καθήκον, τηρουμένων βεβαίως πάντοτε των αρχών επιμέτρησης των ποινών, να διασφαλίσουν την εφαρμογή του νόμου και τη συμμόρφωση προς τις υποδείξεις των εντεταλμένων οργάνων του μέσα στους δρόμους».

Το γενικό συμφέρον της δικαιοσύνης, για πάταξη τέτοιων φαινομένων, δημιουργεί την ανάγκη επιβολής αποτρεπτικών ποινών. Στην υπόθεση **Παναγή ν. Αστυνομίας (1992) 2 Α.Α.Δ. 75**, λέχθηκαν τα εξής:

«**Η επιβολή αποτρεπτικών ποινών δεν είναι μόνο θέμα σεβασμού και εφαρμογής των νόμων, αλλά είναι απαραίτητη κοινωνική ανάγκη, ενόψει του σοβαρού και ανησυχητικού ρυθμού με τον οποίο συμβαίνουν αυτεκίνητα δυστυχήματα και χάνονται ανθρώπινες ζωές ή προκαλούνται σοβαρές υλικές ζημιές. Είναι μόνο με την απόλυτη συμμόρφωση προς όλους τους κανονισμούς που θα επιτευχθεί μείωση ατυχημάτων τα οποία πολλές φορές έχουν ολέθρια και ανεπανόρθωτα επακόλουθα.**»

Δυστυχώς, αναφέρω ότι πανομοιότυπα κατηγορητήρια εμφανίζονται καθημερινά ενώπιον του Δικαστηρίου, κάτι το οποίο προβληματίζει εφόσον το γεγονός αυτό αναδεικνύει έξαρση αυτών των αδικημάτων.

Πάρα τα πιο πάνω δεν μειώνεται σε καμία περίπτωση η ανάγκη για εξατομίκευση της ποινής ούτως ώστε αυτή να μην συνιστά απλώς τιμωρία αλλά να αρμόζει στο πρόσωπο του συγκεκριμένου Κατηγορούμενου. Από την άλλη, θα πρέπει, να αναφερθεί ότι σε σοβαρά αδικήματα τα οποία μάλιστα βρίσκονται σε έξαρση και επιβάλλεται η ανάγκη για αυστηρή και αποτρεπτική ποινή, οι προσωπικές περιστάσεις του εκάστοτε κατηγορουμένου είναι ήσσονος σημασίας (βλ. **Μάριος Παναγιώτου ν. Αστυνομίας (2001) 2 Α.Α.Δ. 540**).

Έλαβα υπόψη όλα όσα τέθηκαν ενώπιον μου. Προς όφελος του Κατηγορούμενου προσμετράω την άμεση παραδοχή του. Προς όφελος του λαμβάνω επίσης υπόψη μου το νεαρό της ηλικίας του και τον χρόνο που διέρρευσε από την ημερομηνία διάπραξης των αδικημάτων. Έλαβα υπόψη μου τις προσωπικές, οικογενειακές και οικονομικές του περιστάσεις ως αυτές εκτέθηκαν από τον συνήγορο του.

Έλαβα υπόψη επίσης το γεγονός ότι η παρούσα θα μπορούσε να ληφθεί υπόψη στα πλαίσια της υπόθεσης 3427/21 του Κακουργοδικείου Λάρνακας. Η

εισήγηση του κ. Εφφέ εδράζεται στην αρχή της συνολικότητας της ποινής. Η νομολογία μας κατέδειξε ότι η συνολικότητα της ποινής εκτείνεται πέραν των ποινών που μπορεί να επιβάλει το ίδιο το Δικαστήριο την ίδια ώρα σε μια ή σε περισσότερες υποθέσεις ή σε διαφορετικό χρόνο όταν θα επιβληθούν από άλλο Δικαστήριο και σε διαφορετικές υποθέσεις και δεν περιορίζεται σε αδικήματα σχετικά ή όμοια μεταξύ τους ως μέρος μια ενιαίας ενέργειας. Ο κανόνας είναι η αποφυγή δυσανάλογης ή υπέρμετρης τιμωρίας (βλ. **Χριστοφόρου ν Αστυνομίας (2004) 2 Α.Α.Δ. 443**). Εκείνο που θα πρέπει να εξετάσει το παρόν Δικαστήριο είναι κατά πόσο εάν αυτή η υπόθεση λαμβανόταν υπόψη στα πλαίσια της υπόθεσης 3427/21 θα επηρέαζε με οποιοδήποτε τρόπο το ύψος της ποινής που επιβλήθηκε εκεί, ανεξάρτητα από τον λόγο για τον οποίο δεν λήφθηκε υπόψη.

Με αναφορά στο ερώτημα αυτό, λαμβάνοντας υπόψη όλα όσα τέθηκαν ενώπιόν μου κρίνω ότι εάν λαμβανόταν υπόψη, σε συνδυασμό με τη σοβαρότητα των αδικημάτων που αντιμετώπισε ο Κατηγορούμενος στα πλαίσια παρούσας υπόθεσης, θα επηρεαζόταν το ύψος της ποινής. Αποτελεί όμως μετριαστικό παράγοντα για σκοπούς της παρούσας το γεγονός ότι θα μπορούσε να ληφθεί υπόψη.

Ερχόμενος πίσω στα γεγονότα της παρούσας, η σοβαρότητα των αδικημάτων είναι δεδομένη. Ο Κατηγορούμενος επέδειξε τέτοια οδική συμπεριφορά έχοντας και συνεπιβάτη, γεγονός το οποίο κρίνω ως επιβαρυντικό. Μάλιστα σε κάποιο σημείο ανατράπηκε το όχημα που οδηγούσε με κίνδυνο να τραυματιστεί τόσο ο ίδιος όσο και ο συνεπιβάτης του. Επέστρεψε, οδηγώντας στην αντίθετη λωρίδα κυκλοφορίας μόνο και μόνο για να βρῖσει τους Αστυνομικούς. Ως να μην ήταν αυτά αρκετά, εγκατέλειψε το μέρος και αφού εντοπίστηκε δεν είχε συνεργαστεί με την Αστυνομία.

Αφού έλαβα υπόψη μου όλα τα πιο πάνω κρίνω ότι η αρμόζουσα ποινή υπό τις περιστάσεις είναι αυτή της στερητικής της ελευθερίας του Κατηγορούμενου.

Επιδεικνύοντας κάθε δυνατή επιείκεια, επιβάλλεται στον Κατηγορούμενο στην 1^η κατηγορία ποινή φυλάκισης 20 ημερών. Στην 2^η κατηγορία επιβάλλεται ποινή

φυλάκισης 10 ημερών. Στην 2^η κατηγορία ποινή φυλάκισης 10 ημερών πλέον 3 βαθμοί ποινής. Στην 4^η κατηγορία επιβάλλεται ποινή φυλάκισης 10 ημερών. Στην 5^η κατηγορία ποινή φυλάκισης 30 ημερών και στην 6^η κατηγορία ποινή φυλάκισης 10 ημερών. Οι ποινές φυλάκισης να συντρέχουν.

Θα προχωρήσω να εξετάσω κατά πόσο δικαιολογείται η αναστολή εκτέλεσης της ποινής φυλάκισης που έχει επιβληθεί στον Κατηγορούμενο. Η αναστολή ποινής φυλάκισης διέπεται από το άρθρο 3[1] του Νόμου 95/72 περί της Υφ' Όρων Αναστολής της Εκτέλεσης Ποινής Φυλάκισης σε Ορισμένες Περιπτώσεις Νόμου ως τροποποιήθηκε από τον Νόμο 186(Ι)/2003.

Η διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου για αναστολή ποινής φυλάκισης έχει διευρυνθεί, έτσι ώστε αυτή αποφασίζεται, εάν δικαιολογείται, στη βάση του συνόλου των περιστάσεων της υπόθεσης και των προσωπικών περιστατικών του Κατηγορούμενου. Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι ποινή φυλάκισης με αναστολή παραμένει ποινή φυλάκισης για όλους τους σκοπούς της και δεν αλλοιώνεται επειδή αυτή αναστέλλεται (βλ. **Koukos v Police (1986) 2 CLR 1**, **Γεωργίου v Αστυνομίας Π.Ε. 27/2016 + 31/2016**, ημερ. 19.7.2016 και **Γενικός Εισαγγελέας v Πέτρου Τρύφωνος (2003) 2 ΑΑΔ 147**)

Όπως έχει αναφερθεί, μεταξύ άλλων, στην **Γενικός Εισαγγελέας v. Ρομίνας Τζιαουχάρη (2005) 2 ΑΑΔ 161**, τα ακόλουθα κριτήρια λαμβάνονται υπόψη από το Δικαστήριο κατά την άσκηση της διακριτικής του ευχέρειας αναφορικά με την έκδοση διατάγματος αναστολής της εκτέλεσης ποινής φυλάκισης: (α) Η σοβαρότητα των περιστατικών και το κίνητρο για τη διάπραξη του εγκλήματος, (β) το μητρώο του Κατηγορουμένου ως δείκτης για την ανάγκη αποτροπής και (γ) η διαγωγή του Κατηγορουμένου μετά τη διάπραξη του αδικήματος ιδιαίτερα η παρουσία ή απουσία στοιχείων μεταμέλειας.

Το βασικό ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί από το Δικαστήριο είναι κατά πόσο σταθμίζοντας και ζυγίζοντας το σύνολο των περιστάσεων θα μπορούσαν ή πρέπει να επενεργήσουν οι περιστάσεις με τέτοιο τρόπο που να δικαιολογούν να δοθεί στον Κατηγορούμενο μια δεύτερη ευκαιρία. Έχοντας θέσει υπόψη μου όλες τις περιστάσεις, όλους του σχετικούς παράγοντες και έχοντας προβεί σε

εκ νέου θεώρηση των δεδομένων του Κατηγορούμενου, κρίνω ότι η απάντηση στο βασικό ερώτημα είναι αρνητική.

Συνεπώς, οι ποινές φυλάκισης που επέβαλα στον Κατηγορούμενο να εκτελεστούν αμέσως και θα συντρέχουν με την ποινή φυλάκισης που ήδη εκτίει ο Κατηγορούμενος στα πλαίσια της υπ' αριθμό 3427/21 του Κακουργοδικείου Λάρνακας

Σε σχέση με την άδεια οδήγησης, ο Κατηγορούμενος εκτίει ποινή φυλάκισης 3,5 ετών από τις 22.2.2023. Σύμφωνα με την Νομολογία μας, η στέρηση άδειας αποτελεί μέρος της ποινής και εναπόκειται στο Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα δεδομένα της υπόθεσης, κατά πόσο θα επιβάλει στέρηση ή όχι. Το εύρος επιβολής ποινής στέρησης όταν θα επιβληθεί ποινή φυλάκισης συνεκτιμάται με την αναγκαιότητα της άδειας του κατηγορουμένου για επαναδραστηριοποίηση (βλ. **Πουλλής (ανωτέρω), Ευθυμίου v. Αστυνομίας (1989) 2 AAD 327, 329, Koumas Georghiou v The Police (1967) 2 CLR 290, Spiritos v. The Police (1967) 2 CLR 230 και Sherif v. The Police (1974) 2 CLR 16**). Με τα δεδομένα αυτά κρίνω ότι δεν θα ήταν πρόσφορο προχωρήσω με την στέρηση της άδειας οδήγησης του Κατηγορούμενου μετά την αποφυλάκιση του. Κάτι τέτοιο και σε τέτοιο βάθος χρόνου, θα συνιστούσε ταυτόχρονα υπέρμετρη τιμωρία.

.....
Α. Χαβιαράς, Προσ Ε.Δ.

Πιστόν Αντίγραφον

Πρωτοκολλητής

